

File ID uvapub:52347
Filename Stellingen
Version unknown

SOURCE (OR PART OF THE FOLLOWING SOURCE):

Type PhD thesis
Title Onderzoeken over delta cephei en over het cepheidenprobleem
Author(s) J.J.M. Reesinck
Faculty FNWI: Astronomical Institute Anton Pannekoek (IAP)
Year 1926

FULL BIBLIOGRAPHIC DETAILS:

<http://hdl.handle.net/11245/1.392916>

Copyright

It is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), other than for strictly personal, individual use, unless the work is under an open content licence (like Creative Commons).

STELLINGEN

I

De splitsingstheorie van de cepheiden volgens JEANS verdient de voorkeur boven de gewone pulsatietheorie, o. a. omdat zij rekenschap geeft van de bijzondere plaats die de cepheiden innemen in het diagram van Russell.

II

Het is mogelijk en gewenscht voor de A-sterren 2 spectraalparameters in te voeren en deze uit relatieve lijnintensiteiten te bepalen.

III

De roode-wig-kolorimeter van WILSING is geen fundamenteel instrument.

IV

De manier waarop JEANS uit de theorie van het roterende heelal van KAPTEYN de afstand van de zon tot het centrum van dat systeem bepaalt, is onjuist (M. N. 82, 122, 1922).

V

Het is onwaarschijnlijk dat kosmische wolken het object vormen van HAGEN's schattingen van de verlichting van de hemelachtergrond.

VI

De afleiding van de intensiteitsverdeling in het continue X-stralen-spectrum, volgens H. A. KRAMERS berust niet op het korrespondentiebeginsel van BOHR (Phil. Mag. 46, 836, 1923).

VII

De bezwaren van LEIGH PAGE tegen de gebruikelijke formulering der relativistische aberratieformule zijn ongegrond (Aph. Jrn. 61, 70, 1925); de beschouwingen van H. OSTEN over aberratie volgens de relativiteitstheorie zijn onjuist (A. N. 224, 65, 1925).

VIII

In zijn „Geometrie der Lage” geeft RENÉE blijk, van de verhouding der metriek tot de projektieve meetkunde een onjuiste voorstelling te hebben.

IX

De eigenschap dat de dubbelverhouding van 4 integralen van de differentiaalvergelijking van RICCATI constant is, kan eenvoudig meetkundig worden aangetoond met behulp van de volgende stelling: Als gegeven zijn 4 punten A, B, C en D en een rechte l (alles in een plat vlak) en men laat een punt P de rechte l doorlopen, dan is de dubbelverhouding $P. (ABCD)$ een extreem in de beide punten van l waar een kegelsnede van de bundel met A, B, C en D als basispunten aan l raakt.

X

De overeenstemming van WISNIEWSKY's theoretische waarden van het quantendefect met de waarnemingen, is waarschijnlijk aan toeval toe te schrijven (Phys. Zeitschr. 1924, 135).